

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΛΕΘΡΟΝ

Μασσαλίας 20α Αθήνα, τηλ. 210-3645057, fax. 210-3641260
e-mail. plethron@otenet.gr, www.plethronbooks.gr

Νέες Εκδόσεις 2016

Δελτίο Τύπου

ΠΛΕΘΡΟΝ | φιλοσοφία

Gilles Deleuze – Félix Guattari

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

1. Ο Αντι-Οιδίπους

μετάφραση: Βασίλης Πατασιάνης

ΠΛΕΘΡΟΝ

ISBN 978-960-348-271-0, διαστ. 17/24 cm, 466 σελ., τιμή: 28,00 ευρώ

Gilles Deleuze – Félix Guattari

Καπιταλισμός και σχιζοφρένεια

1. Ο Αντι-Οιδίπους

Στον απόηχο του γαλλικού Μάη του '68 οι Ντελέζ και Γκουατταρί δημοσιεύουν τούτο το καταιγιστικό, ανελέητο και μνημειώδες «κατηγορώ» εναντίον της ψυχανάλυσης, εναντίον της κομβικής της έννοιας, που είναι το οιδιπόδειο σύμπλεγμα. Υποστηρίζουν ότι το ψυχαναλυτικό αυτό τέχνασμα παγιδεύει το υποκείμενο μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον, κάνει τη σεξουαλικότητα ένα βρώμικο ανομολόγητο μυστικό και αφαιρεί κάθε επαναστατική ισχύ από το ασυνείδητο. Αυτό όμως είναι ένα εργοστάσιο επιθυμίας που οι παραγωγικές του δυνάμεις διασπούν το οικογενειακό τρίγωνο και επενδύουν ολόκληρο το ιστορικό κοινωνικό πεδίο, παραληρώντας φυλές, ηπείρους, πολιτισμούς. Η επιθυμία γίνεται μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα το ανορθολογικό στοιχείο κάθε ορθολογικότητας που καταστέλλεται διαρκώς διότι απειλεί να το τινάξει στον αέρα. Καθήκον της σχιζοανάλυσης θα είναι ο εντοπισμός της διάδρασης μεταξύ των λιβιδινικών επενδύσεων και της κοινωνικής καταστολής, η εκπλήρωση της διαδικασίας της επιθυμητικής παραγωγής.

«Στην πραγματικότητα, η κοινωνική παραγωγή είναι μόνο η ίδια η επιθυμητική παραγωγή εντός καθορισμένων συνθηκών. Ισχυριζόμαστε ότι το κοινωνικό πεδίο διατρέχεται άμεσα από την επιθυμία, που είναι το ιστορικά καθορισμένο προϊόν του, και ότι η λίμπιντο δεν χρειάζεται καμιά μεσολάβηση ή εξιδανίκευση, καμιά ψυχική διεργασία, κανέναν μετασχηματισμό, για να επενδύσει τις παραγωγικές δυνάμεις και τις σχέσεις παραγωγής. Το μόνο που υπάρχει είναι η επιθυμία και το κοινωνικό, τίποτε άλλο. Ακόμη και οι πλέον καταπιεστικές, οι πλέον θανατηφόρες μορφές της κοινωνικής αναπαραγωγής παράγονται από την επιθυμία, εντός της οργάνωσης που προκύπτει από την επιθυμία υπό τις τάδε ή τις δείνα συνθήκες, τις οποίες πρέπει να αναλύσουμε. Γι' αυτό και το βασικό πρόβλημα της πολιτικής φιλοσοφίας παραμένει πάντα εκείνο που κατάφερε να θέσει ο Σπινόζα (και ο Ράικ ανακάλυψε εκ νέου): 'Γιατί οι άνθρωποι αγωνίζονται για τη σκλαβιά τους, σαν να επρόκειτο για τη σωτηρία τους;' Πώς φτάνει κανείς στο σημείο να φωνάζει: ακόμη περισσότερους φόρους! Λιγότερο ψωμί!»